

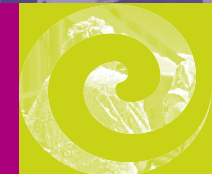

Sanja Karic (staand, midden): 'Het is best lastig om een verhaal in een klein kistje te krijgen'.

VERNIEUWING

'De Kunst van het Ouder worden'

In juni verschijnt een publicatie naar aanleiding van het project 'De Kunst van het ouder worden'. Daarin meer informatie over dit ondersteuningsaanbod. Je kunt ook contact opnemen met Gerrit Jagt, g.jagt@sting.nl. Alle informatie over dit project is te vinden op www.sting.nl > thema's.

Dit project wordt mogelijk gemaakt door het programma Zorg voor Beter.

Een camping in een kistje

'Voorheen was ik gewoon de mensen aan het verzorgen. Nu praat ik veel meer over vroeger met ze. Mijn benadering is anders. Een van de bewoners, een man met een Italiaanse achtergrond, was altijd heel depressief. Dat is een stuk verbeterd, nu ik zijn achtergrond beter ken en daar in de zorg gebruik van maak. Hij is nu veel opgewekter', vertelt Desiree Verboom. Zij werkt als verzorgende in verpleeghuis de Preva en nam deel aan het project 'De kunst van het ouder worden'.

Het is een hele kunst om op een prettige manier oud te worden. Daar moet je thuis, in een vertrouwde omgeving, al je best voor doen. In een verzorgings- of verpleeghuis, waar de bewoners zijn aangewezen op zorg en ondersteuning van anderen, vraagt het nog iets extra's. Gelukkig is er voor medewerkers in de ouderenzorg een ondersteuningsaanbod. Sting en Bureau Kwiek werkten samen aan het project 'De kunst van het ouder worden'. Binnen het project zijn praktische werkvormen ontwikkeld om medewerkers te ondersteunen bij het in gesprek gaan met bewoners. Doel daarvan? Echt contact hebben en aandacht krijgen voor levenservaringen en herinneringen van bewoners. Zorg en ondersteuning krijgen daardoor net dat beetje extra dat meehelpt om 'prettiger' oud te worden. De Preva, onderdeel van Saffier Haaglanden (Den Haag) werkte mee aan het project van Sting en Bureau Kwiek.

Helicopter in een kistje

Medewerkers van de Preva wisselden tijdens een eerste bijeenkomst hun eigen levenservaringen uit en stonden stil bij mogelijkheden om in het dagelijks werk aandacht te hebben voor levensverhalen en herinneringen van bewoners. Zij bedachten zelf hoe zij hun eigen ervaringen en die van de bewoners in beeld konden brengen. In volgende bijeenkomsten maakten medewerkers onder leiding van kunstenaar Jacolien de Jong 'levenskistjes': houten wijnkistjes die werden bekleed met voorwerpen, stoffen, foto's en tekeningen. Een alternatieve kijkdoos.

Medewerkster Sanja Karic moest er even inkomen: 'Het is best lastig om een verhaal in een klein kistje te krijgen. Maar het is geweldig om te doen, heel gezellig ook. En hoewel ik mijn collega's best goed ken, kwamen er toch heel verrassende dingen naar voren.' Sanja, die van oorsprong

Bosnische is, gaf haar kistje een winterse uitstraling. 'Ik houd van kerstbomen en bergen. Maar ik verwerkte er ook een helicopter in. Ik houd ook van extreme dingen en toevallig is mijn broer helicopterpiloot.'

Na afloop van de knutselbijeenkomsten zijn de kistjes tentoongesteld. Sanja: 'Dat leidde tot heel veel positieve reacties. De bewoners konden ons in onze kistjes wel herkennen. Ze vonden het erg leuk en daarom besloten we om samen met de bewoners kistjes te gaan maken.'

Het lucht op, mensen voelen zich beter...

Mevrouw Visser-Berkhout is een van de bewoners die meedeed: 'Samen met mijn dochter! Ik heb altijd veel gefröbeld, dus knutselen was niet nieuw voor me. Ik heb een camping gemaakt, want daar gingen we vroeger zo vaak naar toe. Het was wel een vrolijke boel. Iedereen wilde elkaars kistje zien. Ik dacht nog "Als ze maar niet bij me af kijken". Grappig was dat.'

Desiree Verboom blijft naar aanleiding van het project met mensen over vroeger praten. 'Dat wil ik goed zien vast te houden. Het maakt veel dingen los bij mensen en dat moet je wel onderhouden, anders ebt het weg. Het is heel waardevol om met de mensen over vroeger te praten, Het lucht ze op, maakt ze opener en ze voelen zich daardoor beter. Ik probeer ook veel liedjes van vroeger te zingen...' Mevrouw Visser vult aan: 'Hinkel de pinkel daar komen wij aan, wij hebben geen kousen en schoentjes meer aan...'